

1 maja. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Dz 13,44-52) W następny szabat po kazaniu Pawła w synagodze w Antiochii Pizydyjskiej zebrało się niemal całe miasto, aby słuchać słowa Bożego. Gdy Żydzi zobaczyli tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł. Wtedy Paweł i Barnaba powiedzieli odważnie: „Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan. Tak bowiem nakazał nam Pan: "Ustanowiłem cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi". Poganie słysząc to radowali się i uwielbiali słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. Słowo Pańskie rozszerzało się po całym kraju. Ale Żydzi podburzyli pobożne a wpływowe kobiety i znaczniejszych obywateli, wznieśli prześladowanie Pawła i Barnaby i wyrzucili ich ze swych granic. A oni otrząsnąwszy na nich pył z nóg, przyszli do Ikonium, a uczniów napełniało wesele i Duch Święty.

(Dz 13,44-52)

W następny szabat po kazaniu Pawła w synagodze w Antiochii Pizydyjskiej zebrało się niemal całe miasto, aby słuchać słowa Bożego. Gdy Żydzi zobaczyli tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł. Wtedy Paweł i Barnaba powiedzieli odważnie: „Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan. Tak bowiem nakazał nam Pan:

"Ustanowiłem cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi". Poganie słysząc to radowali się i uwielbiali słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. Słowo Pańskie rozszerzało się po całym kraju. Ale Żydzi podburzyli pobożne a wpływowe kobiety i znaczniejszych obywateli, wznieśli prześladowanie Pawła i Barnaby i wyrzucili ich ze swych granic. A oni otrząsnąwszy na nich pył z nóg, przyszli do Ikonium, a uczniów napełniało wesele i Duch Święty.

(Ps 98,1-4)

REFREN: *Ziemia ujrzała swego Zbawiciela*

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.
Wspomniał na dobroć i na wierność swoją
dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Aklamacja (J 6.63b,68b)

Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem, Ty masz słowa życia wiecznego.

(J 14,7-14)

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście”. Rzekł do Niego Filip: „Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wy starczy”. Odpowiedział mu Jezus: „Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: "Pokaż nam Ojca?" Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie, wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu. O cokolwiek prosić Mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię”.

Komentarz:

Wczoraj Pan Jezus nam przypomniał, że jest Drogą do Boga, Drogą, dzięki której odnajdujemy zarazem samych siebie oraz naszych bliźnich. Dzisiaj poucza nas, że On sam nie jest pośrednikiem według ludzkich wyobrażeń – tak jak np. sekretarka jest pośredniczką w

drodze do dyrektora. Jako Pośrednik i Droga do Przedwiecznego Ojca On sam jest zarazem Bogiem prawdziwym, a czyny, jakich dokonuje dla nas, są czynami ludzkimi Osoby Bożej.

„Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca — streśćmy dzisiejszą Ewangelię — bo Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Wszystko, co wam mówię, i dzieła, jakich dokonuję, to nie są słowa ani dzieła ludzkie, ale Boże. Są to słowa i dzieła mojego Ojca, z którym Ja jestem jedno”.

Co to wszystko znaczy? To znaczy, że kiedy Pan Jezus okazuje miłosierdzie Marii Magdalenie albo Zacheuszowi, albo przyłapanej *in flagranti* cudzołożnicy, to pozostawia nam nie tylko wzór, jak powinniśmy reagować na cudzy grzech. Jezus przede wszystkim objawił nam wówczas, w jaki sposób sam Bóg odnosi się do nas, grzeszników — że mnie On kocha, ale mojego grzechu nienawidzi i chce mnie z niego wyzwolić.

Szczytowym objawieniem Bożej cierpliwości wobec naszych grzechów oraz miłosierdzia dla nas grzeszników była męka Jezusa na krzyżu. Słowa Pana Jezusa: „Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca” dotyczą wszystkich zachowań, nauk i cudów Pana Jezusa, ale szczególnie odnoszą się do Jego świętej męki. Kto patrzy na Pana Jezusa Ukrzyżowanego, ma szansę zrozumieć, jak potwornie naszymi grzechami ranimy samego Boga. Kto zaś umie zauważyć to, że Pan Jezus nawet na krzyżu swoją miłością ogarniał wszystkich grzeszników — w tym również i tych, którzy właśnie Go zabijali — zobaczy poprzez umęczoną twarz Syna Bożego kochające, miłosierne, pragnące przebaczać oblicze Jego Ojca.

Niepojętą jedność Jezusa z Ojcem podkreśla również słowo dzisiejszej Ewangelii na temat skuteczności naszych modlitw. Na ogół brzmią nam w uszach słowa Pana Jezusa, że o cokolwiek będziemy prosić Ojca, da nam w imię Jego (J 16,23). Ojciec wysłuchuje naszych modlitw ze względu na swojego Syna. W dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus mówi, że również On sam wysłuchuje naszych modlitw, a to ze względu na swojego Ojca: „O cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą u Syna”. Bo Syn jest jedno z Ojcem, cały oddany swojemu Ojcu, ale zarazem równy Mu w Bóstwie i wszechmocy.

o. Jacek Salij OP